

megállapítása esetén a szeszfőzdek használati díjából csak az üzletvezetők által tényleg beszolgáltatott 47%-ra eső adó tartassék fenn, figyelembe vehető nem volt, mert a fentebb hivatkozott törvény 31. §-ának (1) bekezdése értelmében a végzett munkateljesítmények teljes ellenértéke képezi a forgalmi adó tárgyát, s abból a 33. §. (4) bekezdése szerint a munkát teljesítő adózónak a munkateljesítménnyel kapcsolatban felmerült kiadásai nem vonhatók le, már pedig a fentiekből kétségtelen, hogy a szeszfőzdek elhelyezésére bérelt telkek és épületek bérösszegei, valamint a főzdek kezelésével megbízott üzletvezetők díjazásai a városnak ilyen kiadásai voltak.

Mindezeknél fogva tehát a rendelkező rész értelmében kellett határozni.

Áruszállítás ellenértéke fejében kapott és megadózott váltók prolongálása után lerótt általános forgalmi adó visszatérítését a befizetéstől számított hat hónap alatt lehet kérni. (Közigazgatási Bíróság 15.288/1930. P. szám.) A felterjesztett iratokból megállapítja a bíróság, hogy a kir. pénzügyigazgatóság a cég panaszának felterjesztése előtt panaszos cégnél az adóvisszatérítési kérelme folytán helyszíni ellenőrzést tartott, amelynek eredményeként a visszatérítési kérelem előterjesztését megelőző hat hónapon belül lerótt 115 pengő 95 fillér általános forgalmi adónak a legközelebbi adókimutatási időszakra fizetendő adóösszegeből való levonását a kir. pénzügyigazgatóság 33.719/1—1930. szám alatt kiadott határozatával engedélyezte, a panaszos cég pedig az ellenőrzés során 1930. évi június hó 13-án felvett jegyzőkönyvben adóvisszatérítési kérelmét a kérvény beadásától visszamenőleg számított hat hónapot megelőző időben befizetett 779 pengő 22 fillérre korlátozza.

Panaszos cég ezen 779 pengő 22 fillér általános forgalmi adó visszatérítésére irányuló kérelmét arra alapítja, hogy az áruszállítások ellenértéke fejében kapott és megadózott váltók azok prolongálása alkalmával ismételten vonattak adó alá és a prolongált váltók után lerótt általános forgalmi adó visszatérítését — amint a bíróság 8174/1928. P. számú ítéletében is megállapította — ismételt adóztatás címén a K. K. H. Ö. 19. §-ának 2. bekezdése, illetve 92. §-a értelmében a befizetéstől számított öt éven belül lehet kérni.

Ez az adóvisszatérítési kérelem alaptalan.

A bíróság ugyan kimondta a felhívott 8174/1928. P. számú ítéletében, hogy ismételt adóztatás címén az általános forgalmi adó visszatérítését a befizetéstől számított öt éven belül lehet kérni, azonban többszörös adóztatás esete csak akkor forog fenn, ha az adózó alanya és tárgya mindegyik esetben ugyanaz.

Mínthogy pedig az első ízben megadózott váltók után lerótt általános forgalmi adó tárgya az adóköteles áruszállítás, a kapott váltók prolongálása pedig általános forgalmi adómentes ügylet és minthogy ezek szerint ugyanazon adótárgy hiányában kettős adóztatás meg nem állapítható, az adómentes ügylet után pedig már annak

teljesítésekor tartozatlanul lerótt általános forgalmi adó visszatérítése csak az 1921. évi XXXIX. t.-c. 55. §-ában megállapított hat havi elévülési időben belül kérhető, a rendelkező fész értelmében kellett határozni.

Szerződésileg megállapított természetbeni járandóságnak átmenetileg pénzben való megállapítása iránti szerződés nem ügylet-újítás és nem esik újabb illeték alá. (Közigazgatási Bíróság 11.400/1932. P. szám.) A sérelmezett illeték kiszabása alapjául a r. k. vallásalap, mint kegyúr és a panaszosok, mint a c.-i r. k. elemi népiskolánál alkalmazott tanítók, illetve tanítónő között 1930. évi szeptember 20-án létrejött és az illetékes felsőbb hatóságok által jóváhagyott egyezség szolgált, amelyben a vallásalap arra vállalt kötelezettséget, hogy az általa fenntartott három fiú- és leánytanítói állomáson ezidőszertint működő panaszosoknak, illetve ezen állomásokon leendő utódaiknak évenként és egyenként járó, az egyezségben részletezett évi természetbeni járandóság megváltási árában 1930. évi július 1-től kezdődő hatállyal 10 éven át a férfitanítóknak fejenként és évenként 1575 P. 12 fillért, a tanítónőnek pedig 1392 pengőt havi részletekben kifizet.

Ezen egyezség lényegében a szolgálati szerződésnek (a díjlevélnek) a természetbeni járandóságot szabályozó részének ideiglenes megváltoztatását képezi, amely a természetbeni járandóságok változó árára tekintettel azok pénzbeli egyenértékének megállapítására foglal magában megállapodást.

A 10 évre hatályos ezen egyezség azonban felek között az alapügyleten alapuló jogok és kötelezettségek terjedelmét nem változtatja meg azzal, hogy a természetbeni járandóságok helyett ideiglenes hatállyal azok pénzbeli egyenértékét állapítja meg.

Ennélfogva az illetékköteles ügylet újításnak nem minősíthető, az után a lerótt bélyegilletéken felül a sérelmezett illeték nem követhető.